

Határozatok Tára

ELEANOR SHARPSTON
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. november 23.¹

C-418/16. P. sz. ügy

mobile.de GmbH, korábban mobile.international GmbH
kontra
az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO),
a másik fél az eljárásban:

Rezon OOD

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A fellebbezési tanácsoknak a törlési osztály határozatát megsemmisítő és az ügyet a 207/2009 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése szerint új eljárásra visszautaló határozatai – Annak kérdése, hogy ilyen körülmények között a törlési osztály rendelkezik-e mérlegelési jogkörrel a 76. cikk (2) bekezdése szerint nem kellő időben előterjesztett bizonyítékok figyelembevételére”

1. Jelen védjegyjogi fellebbezési eljárásban a mobile.de a Törvényszék 2016. május 12-i, mobile.international kontra EUIPO – Rezon (mobile.de) ügyben hozott ítéletét kifogásolja.² Az említett eljárásban a mobile.de az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (a továbbiakban: EUIPO vagy Hivatal) első fellebbezési tanácsának két határozatát vitatta.³ A Törvényszék a mobile.de keresetét teljes egészében elutasította. A mobile.de jelenleg az említett ítélettel szemben benyújtott fellebbezésének alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkozik.

2. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata megerősíti, hogy a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelet⁴ szerinti eljárás során az EUIPO osztályai és a fellebbezési tanácsok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy figyelembe veszik-e a megadott határidőn túl benyújtott bizonyítékokat.⁵ A hatodik fellebbezési jogalap egyebek mellett a 207/2009 rendelet 64. cikkének és 76. cikke (2) bekezdésének az említett mérlegelési jogkör olyan helyzetben való gyakorlására vonatkozó értelmezéséről szól, amelyben a fellebbezési tanács az ügyet az adott EUIPO osztálynak visszautalja. Ez a kérdés egy új jogi szempontot vet fel, és a Bíróság kizárólag e kérdésre vonatkozóan kért indítványt.

¹ Eredeti nyelv: angol.

² T-322/14. és T-325/14. sz. egyesített ügyek, nem tették közzé, EU:T:2016:297 (a továbbiakban: megtámadott ítélet). Az említett ítélet meghozatala óta a mobile.international GmbH a nevét mobile.de GmbH-ra változtatta.

³ A határozatok 2014. január 9-i és 2014. február 13-i keltezésűek.

⁴ 2009. február 26-i tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.). Az említett rendeletet az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 2017. október 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett. Az új rendelet a 207/2009 rendeletet kodifikálja, és a szóban forgó rendelkezések a 2017/1001 rendeletben nem változtak.

⁵ 2007. március 13-i OHIM kontra Kaul ítélet, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42. pont. A közelmúltból lásd: 2013. július 18-i ítélet, New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28. és 30. pont. Szpunar főtanácsnok OHIM kontra Grau Ferrer ügyre vonatkozó indítványa, C-597/14 P, EU:C:2016:2, 39–53. pont, hasznos eligazítást ad az említett ítélkezési gyakorlat alakulásáról.

Az uniós jog

A 207/2009 rendelet

3. A 207/2009 rendelet (10) preambulumbekzdése kimondja, hogy „[c]sak akkor indokolt oltalomban részesíteni a[z európai uniós] védjegyet és a vele ütközö, korábban lajstromozott védjegyet, ha e védjegyeket ténylegesen használják”.

4. A 53. cikk címe „Viszonylagos törlési okok”. Az 53. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az európai uniós védjegyet törölni kell a korábbi védjegy alapján, ha az egyebek mellett valamely tagállamban bejegyzett védjegy,⁶ és ha teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek. Jelen ügyben a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja közvetlenül releváns. Ez a rendelkezés akkor alkalmazandó, ha „azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyhez”.

5. Az 57. cikk értelmében:

„(1) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során a hivatal, ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Az [európai uniós] védjegy jogosultja kérheti a törlési eljárásban félként részt vevő, korábbi [európai uniós] védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi [európai uniós] védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, és amelyre a korábbi védjegy jogosultja kérelmében bizonyítékként hivatkozik, vagy ha a használat elmaradását kellőképpen igazolja, feltéve, hogy a korábbi [európai uniós] védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha az [európai uniós] védjegybejelentés benyújtásakor vagy az [európai uniós] védjegybejelentés elsőbbségi napján a korábbi [európai uniós] védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi [európai uniós] védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek az [európai uniós] védjegybejelentés benyújtásakor vagy az [európai uniós] védjegybejelentés elsőbbségi napján teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi [európai uniós] védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a[z Európai Unióban] való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

[...]”⁷

⁶ A „korábbi védjegy” kifejezés fogalmát a 8. cikk (2) bekezdése határozza meg. Az említett rendelkezésben szereplő felsorolásban szerepel olyan nemzeti védjegy, mint amilyenről a jelen eljárásban szó van (lásd az alábbi 14. pontot) (a 8. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja).

⁷ A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése a felszólalási eljárásra vonatkozik, ahol valamely korábbi védjegyjogosult azt próbálja megakadályozni, hogy valamely európai uniós védjegy bejelentője a szóban forgó védjegyet lajstromoztassa. A 42. cikk (2) bekezdése meghatározza a védjegy lajstromozása ellen benyújtott felszólalás vizsgálatára vonatkozó szabályokat. E rendelkezés lényegében megegyezik a 207/2009 rendelet (a fenti 5. pontban hivatkozott) 57. cikkének (2) bekezdésével.

6. A rendelet VII. címe a „Fellebbezés” címet viseli. Az 58. cikk (1) bekezdése értelmében az EUIPO különböző osztályai, így a törlési osztályok határozatai ellen is fellebbezésnek van helye. A 63. cikk (2) bekezdése értelmében a fellebbezés vizsgálata során a fellebbezési tanács „ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a fellebbezési tanács felhívásával kapcsolatos észrevételeiket”.

7. „A fellebbezés tárgyában hozott határozat” című, 64. cikk a következőket mondja ki:

„(1) A fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.

(2) Ha a fellebbezési tanács az ügyet visszautalja ahhoz a szervezeti egységhez, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, ez a szervezeti egység – azonos tényállás esetén – a fellebbezési tanács határozatának alapjául szolgáló jogértelmezéshez kötve van.

[...]”

8. A 76. cikk a rendelet „Eljárás” című IX. címében kapott helyet. A 76. cikk meghatározza a tényállás hivatalbóli vizsgálatára vonatkozó szabályokat. A 76. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a „hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő”.

A 2868/95/EK bizottsági rendelet

9. A 2868/95/EK bizottsági rendelet⁸ megállapítja a 207/2009 rendelet végrehajtásához szükséges szabályokat. A végrehajtási szabályok célja, hogy biztosítsa „a Hivatal előtti [...] védjegyeljárások zavartalan és hatékony lefolytatását.”⁹

10. Amennyiben valamely európai uniós védjegy bejelentője valamely korábbi védjegy jogosultját felszólítja a használat igazolására a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése szerint, a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdése előírja, hogy a Hivatal felhívja a felszólalót a szükséges bizonyítékoknak az általa megjelölt határidőn belül történő benyújtására. Ha a felszólaló a határidő lejártát megelőzően a bizonyítékokat nem nyújtja be, a Hivatal a felszólalást elutasítja.¹⁰

11. A 40. szabály (6) bekezdése kimondja, hogy „ha [a rendelet 57. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján] [a megszűnés megállapítása vagy a védjegy törlése érdekében] a kérelmezőnek a használatot igazolnia vagy annak elmaradását kimentenie kell, a Hivatal felkéri a kérelmezőt, hogy az általa megadott határidőn belül szolgáltatson bizonyítékot a védjegy tényleges használatára. Ha a megadott határidőn belül nem nyújtják be a bizonyítékot, elutasítják a védjegy törlésére irányuló kérelmet. A 22. szabály (2), (3) és (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.”

8 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet). E rendelet többször is módosításra került. A 2009. évi egységes szerkezetbe foglalt változatban szerepelnek a 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelet (HL 2005. L 172., 4. o.) szerinti módosítások. A tényállás idején ez a változat volt alkalmazandó. A végrehajtási rendeletet azóta az európai uniós védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet kiegészítéséről, valamint a 2868/95/EK és a 216/96/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. május 18-i (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2017. L 205., 1. o.) hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett.

9 A végrehajtási rendelet ötödik és hatodik preambulumbekzdése.

10 A 42. cikk (2) bekezdésében a felszólalási eljárásra vonatkozóan meghatározott szabályok a törlési eljárásra megfelelően alkalmazandók.

A jogvita háttere

12. 2008. november 17-én a mobile.de két védjegybejelentést tett az EUIPO-hoz. Az egyik bejelentés a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 9., 16., 35., 38. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal volt kapcsolatos, és az alábbiakban megjelenített ábrás védjegy lajstromozására irányult.¹¹ E védjegyet 2010. január 26-án lajstromozták.

13. A második bejelentés a „mobile.de” szóvédjegy ugyanazon osztályokba tartozó árukra és szolgáltatásokra történő lajstromozására irányult, amelyek az ábrás védjegyre is vonatkoztak. E védjegyet 2010. szeptember 29-én lajstromozták.

14. 2011. január 18-án a Rezon OOD két kérelmet nyújtott be a mobile.de két bejegyzett európai uniós védjegyének törlése iránt. A Rezon a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együtt értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozott. A Rezon kérelmei a Nizzai Osztályozás 35., 39. és 42. osztályába tartozó szolgáltatások vonatkozásában Bulgáriában lajstromozott ábrás védjegy (a továbbiakban: korábbi védjegy) alapultak.¹²

15. A Rezon kérelmei kizárólag a 35. és 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkoztak. A mobile.de kérésére válaszul a Rezont felhívták, hogy a 207/2009 rendelet 57. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően szolgáltatson bizonyítékot a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására.

16. 2013. március 28-án kelt két határozatával az EUIPO törlési osztálya teljes egészében elutasította a Rezon törlés iránti kérelmeit. Úgy ítélte meg, hogy Rezon nem bizonyította a korábbi védjegy Bulgáriában történő tényleges használatát. 2013. május 17-én Rezon mindkét határozat ellen fellebbezést nyújtott be.

17. A fellebbezési tanács megsemmisítette a törlési osztály határozatait (a továbbiakban: szóban forgó határozatok). Az ügyeket visszautalták a törlési osztályhoz, hogy az a 207/2009 rendelet 64. cikke értelmében érdemben bírálja el a törlési kérelmeket. A fellebbezési tanács a Rezon által a fellebbezésére vonatkozóan benyújtott további bizonyítékok alapján megállapította, hogy a 35. osztályba tartozó egyes reklámszolgáltatások esetében megvalósult a korábbi védjegy tényleges használata, azonban az említett osztályba tartozó összes szolgáltatás esetében – ahogyan azt a Rezon állította – nem, és a 42. osztályba tartozó egyetlen szolgáltatás esetében sem.

¹¹ Jelen fellebbezési eljárásban a 9., 16. és 38. osztály nem releváns. A 35. osztály a reklámozásra, kereskedelmi ügyletekre, kereskedelmi adminisztrációra és irodai munkákra vonatkozik, míg a 42. osztály alá a tudományos és műszaki szolgáltatások, valamint az idetartozó tervezői és kutatói tevékenység; számítástechnikai hardver és szoftver tervezés és fejlesztés, számítógépes szoftver bérlése és internetes keresőmotorok biztosítása tartozik.

¹² A 39. osztályba a szállítás; áruk csomagolása és raktározása, valamint az utazásszervezés tartozik.

A Törvényszék előtti eljárás

18. 2014. május 6-án és 7-én a mobile.de a Törvényszék előtt fellebbezést nyújtott be a szóban forgó határozatokkal szemben. A mobile.de azt állította, hogy a fellebbezési tanács tévesen értelmezte a 207/2009 rendeletet és a végrehajtási rendeletet. 2016. március 4-én a Törvényszék a két ügyet egyesítette. A Törvényszék 2016. május 12-i ítéletében mindkét fellebbezést elutasította.

A Bíróság előtti eljárás

19. 2016. július 27-én a mobile.de fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ítéletével szemben. Arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és kötelezze az EUIPO-t a költségek viselésére. A mobile.de fellebbezésének alátámasztására hat jogalapra hivatkozik, azt állítva, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a jogot azzal, hogy a 207/2009 rendelet következő rendelkezéseit tévesen értelmezte: i. 57. cikkének (2) és (3) bekezdése a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdésével és 40. szabályának (6) bekezdésével együttesen értelmezve; ii. 76. cikkének (2) bekezdése; iii. 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja; iv. 57. cikkének (2) bekezdése a végrehajtási rendelet 22. szabályának (3) és (4) bekezdésével együttesen értelmezve; v. 56. cikkének (1) bekezdése és 54. cikkének (2) bekezdése; valamint vi. 64. cikkének (1) bekezdése.

20. A Rezon azt állítja, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan, illetve megalapozatlan. Az EUIPO azt állítja, hogy a fellebbezés megalapozatlan. Mindkét fél azt kéri, hogy a Bíróság a mobile.de-t kötelezze a költségek viselésére.

A hatodik fellebbezési jogalap értékelése – a 207/2009 rendelet 64. cikkének téves értelmezése

A megtámadott ítélet

21. A megtámadott ítélet 79–87. pontjában a Törvényszék a következő megállapításokat teszi.

22. Először is, a mobile.de azon állítását illetően, miszerint a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a tényleges használatot csak a Nizzai Osztályozás 35. osztályában szereplő „járművekkel összefüggésben történő reklámozásra” irányuló szolgáltatások tekintetében igazolták, valamint hogy a törlési osztály határozatát kizárólag e szolgáltatásokra vonatkozóan lehet megsemmisíteni,¹³ emlékeztetett arra, hogy a 207/2009 rendelet 64. cikke (1) bekezdésének szövegében az szerepel, hogy „a fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra”.¹⁴ Másodszor kifejtette, hogy a 207/2009 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése szerint, ha a fellebbezési tanács az ügyet visszautalja ahhoz a szervezeti egységhez, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, ez a szervezeti egység – azonos tényállás esetén – a fellebbezési tanács határozatának alapjául szolgáló jogértelmezéshez kötve van.¹⁵ Harmadszor, megjegyezte, hogy a korábbi védjegy tényleges használatának kérdése, amennyiben azt a jogosult veti fel, olyan előzetes kérdésnek minősül, amelyről határozni kell, mielőtt a törlési eljárás kérdésében döntés születik.¹⁶ Negyedszer, a fellebbezési tanács határozatainak rendelkező részét az említett határozatokban szereplő indokolásnak megfelelően kell értelmezni.¹⁷

¹³ 79. pont.

¹⁴ 79. és 80. pont.

¹⁵ 81. pont.

¹⁶ 82. pont.

¹⁷ 83. pont.

23. Jelen esetben a fellebbezési tanács azon határozatának rendelkező részének kivonata, amely megsemmisítette a törlési osztálynak a Rezon által benyújtott törlési kérelmek elutasításáról szóló határozatait, arra utalt, hogy az említett osztály a fellebbezési tanács döntésének időpontjától kötve volt. A fellebbezési tanács értékelésében szerepelt, hogy a tényleges használatot a korábbi védjegyet illetően csupán a szolgáltatások egy alkategóriájára nézve, a 35. osztályban szereplő „járművekkel összefüggésben történő reklámozásra” irányuló szolgáltatások tekintetében igazolták.¹⁸ E kérdés mérlegelése szintén a tényleges használat igazolására vonatkozó előzetes kérdés részét képezte. A 207/2009 rendelet 57. cikkének (2) bekezdése alapján a törlési osztálynak a törlési kérelmek érdemi vizsgálata során ezt az alkategóriát kellett értékelnie.¹⁹

24. A Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezési tanács ezért nem sértette meg a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy megsemmisítette a törlési osztály határozatait.²⁰

Elemzés

25. A mobile.de lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a szóban forgó határozatok rendelkező részében nem részletezte, hogy a törlési osztály határozatait csak részlegesen, a 35. osztály bizonyos szolgáltatásai (nevezetesen a járművekkel összefüggésben történő reklámozás) vonatkozásában semmisítette meg. Csupán ezt az egy kérdést kellett volna visszautalni a törlési osztályhoz új eljárásra.

26. Nem értek egyet a mobile.de érvelésével. Véleményem szerint a hatodik fellebbezési jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

27. Igaz, hogy a Törvényszék a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdését úgy idézi, hogy nem fejt ki, hogyan értelmezi az említett rendelkezést. Ugyanakkor a fellebbezéssel megtámadott ítélet 81–86. pontban szereplő indokolásból egyértelműen kiderül, hogy a Törvényszék mérlegelte, hogy a fellebbezési tanács megvizsgálta-e a Rezon törlési kérelmét és hogy a tanács e kérelemmel kapcsolatban fogadott-e el határozatot. A Törvényszék azon a véleményen volt, hogy a fellebbezési tanács teljesítette a 64. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeket, amennyiben a fellebbezési tanács megvizsgálta a kérelmet, és úgy határozott, hogy a Rezon kizárólag a 35. osztályba tartozó szolgáltatások egyik alkategóriájára vonatkozóan igazolta sikeresen a korábbi védjegy tényleges használatát. A fellebbezési tanács ezért úgy határozott, hogy megsemmisíti a törlési osztály határozatát, és az ügyet új eljárásra visszautalta.

28. Úgy vélem, hogy a Törvényszék indokolását lehet a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezni, valamint hogy a megtámadott ítélet e tekintetben megalapozott.

29. A hatodik fellebbezési jogalap három részből áll. A mobile.de először is azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem mondta ki, hogy a fellebbezési tanácsnak a határozata rendelkező részében részleteznie kellett volna, hogy a törlési osztály határozatát csak részben semmisítette meg. Másodszor a mobile.de nem ért egyet a Törvényszék azon véleményével (amely a megtámadott ítélet 82. pontjában szerepel), miszerint a tényleges használat kérdése olyan előzetes kérdés, amelyről a törlési eljárás elején kell döntenie. Harmadszor, a mobile.de azt állítja, hogy a Törvényszék tévedett a megtámadott ítélet 85. pontjában, amikor a fellebbezési tanács határozatát elemezte. Ha a 207/2009 rendelet 57. cikkének (2) bekezdése szerinti tényleges használat igazolásáról van szó, és a fellebbezési tanács az ügyet a 64. cikk (2) bekezdése értelmében új eljárásra visszautalja, a

¹⁸ 85. pont.

¹⁹ 86. pont.

²⁰ 87. pont.

korábbi védjegy jogosultja nem terjeszthet elő új bizonyítékokat a törlési osztály előtti későbbi eljárások során. Ellentétes lenne a 76. cikk (2) bekezdésével, ha a tényleges használatra vonatkozóan új vagy további bizonyítékot lehetne előterjeszteni; valamint súlyosan sértené a 207/2009 rendelet 57. cikkének (2) bekezdését és a végrehajtási rendelet 22. szabályának (2) bekezdését és 40. szabályának (6) bekezdését.

30. Számomra úgy tűnik, hogy a mobile.de érvelése mind a megtámadott ítélet, mind pedig a 207/2009 rendelet 64. cikkének és 76. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésén alapul.

31. A mobile.de azon kifogását illetően, miszerint a Törvényszék nem szankcionálta, hogy a fellebbezési tanács határozata pontatlan volt, a megtámadott ítéletből egyértelműen kiderül, hogy a Törvényszék úgy vélte, hogy a határozat összhangban volt az állandó ítélkezési gyakorlat azon követelményeivel, amennyiben az ítélet indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy lehetővé tegye az érdekelték számára, hogy megismerjék a hozott határozat indokait, és a Bíróságnak, hogy a bírósági felülvizsgálatot gyakorolja.²¹ Amint azt a Törvényszék ítéletének 83. pontjában helyesen megjegyzi, a szóban forgó határozat rendelkező részét a határozatban szereplő indoklás szövegösszefüggésének egészét tekintve kell értelmezni.²² Egyetértek a Törvényszék azon értékelésével, hogy a fellebbezési tanács véglegesen eldöntötte, hogy a tényleges használatot csupán egy szolgáltatástípus – a „járművekkel összefüggésben történő reklámozás” – vonatkozásában igazolták.

32. Ezért számomra úgy tűnik, hogy habár a fellebbezési tanács határozatának rendelkező részét meg lehetett volna világosabban is fogalmazni, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a Rezon csupán a szolgáltatások említett alkategóriájára vonatkozóan igazolta a tényleges használatot. Igaz ugyan, hogy a fellebbezési tanács megsemmisítette a törlési osztály határozatait, és mindkét ügyet új eljárásra visszautalta, a Törvényszék azon a véleményen volt, hogy a fellebbezési tanács határozatainak *joghatása* az volt, hogy a törlési kérelmeknek a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti további érdemi vizsgálatára csupán a 35. osztályban szereplő, a „járművekkel összefüggésben történő reklámozás” alkategóriájába tartozó szolgáltatások esetében van szükség. Ezt az értelmezést megerősíti a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában szereplő azon kijelentése is, miszerint a fellebbezési tanács véglegesen úgy határozott, hogy a tényleges használatot a 35. osztály általános kategóriáira (vagyis a járművekkel összefüggésben történő reklámozás kivételével) és a 42. osztályra vonatkozóan nem igazolták.

33. A mobile.de kifogása másképpen is megközelíthető, ha feltesszük azt a kérdést, hogy a fellebbezési tanács azon határozata, hogy a két ügyet teljes egészében visszautalja új eljárásra, azt jelenti-e, hogy a mobile.de nem használhatja azt az európai uniós védjegyet, amelyet azon árukatéóriákra (és alkategóriákra) vonatkozóan lajstromoztatott, amelyekre a tényleges használatot a Rezon *nem* igazolta. Számomra úgy tűnik, hogy a mobile.de egyértelműen *használhatja* az említett árukra és szolgáltatásokra vonatkozó védjegyeket. Ezt a véleményemet arra alapozom, ahogyan a Törvényszék a fellebbezési tanács határozatát összességében véve, a rendelkező részt és az abban foglalt indokolást együttesen értelmezte.

34. Ezért úgy vélem, hogy a mobile.de kifogása e tekintetben téves értelmezésen alapul.

35. Ezenfelül, tévedett-e a Törvényszék az ítélete 82. pontjában, amikor azt állította, hogy a korábbi védjegy tényleges használatának kérdése az 57. cikk (2) bekezdésének szempontjából előzetes kérdésnek minősül?

21 2011. január 20-i General Química és társai kontra Bizottság ítélet, C-90/09 P, EU:C:2011:21, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

22 2001. július 10-i Irish Sugar kontra Bizottság ítélet, C-497/99 P, EU:C:2001:393, 15. pont.

36. Véleményem szerint a 207/2009 rendelet 57. cikke (2) bekezdésének szövegéből („ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani”)²³ az következik, hogy a Törvényszéknek igaza van. Az említett rendelet szerint a törlési eljárásnak különböző szakaszai vannak. Először is, a korábbi védjegy jogosultja megtámadja az európai uniós védjegybejelentést – jelen esetben erre a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján került sor. Másodszor, az 57. cikk (2) bekezdése értelmében az európai uniós védjegy jogosultja dönthet úgy, hogy ezzel szemben viszontkeresettel él, és felszólítja a korábbi védjegy jogosultját, hogy igazolja a tényleges használatot. Így tehát az 57. cikk (2) bekezdésének egyik célja az, hogy megakadályozza a korábbi védjegy jogosultját (jelen esetben a Rezont) abban, hogy valamely európai uniós védjegyet megtámadjon, amennyiben a korábbi védjegy, amelyre a jogosult hivatkozik, használat hiánya miatt törölhető.²⁴ A jogszabályi rendszerből az következik, hogy amennyiben az európai uniós védjegy jogosultja sikerrel jár az 57. cikk (2) bekezdése alapján (mivel a tényleges használatot nem igazolják), a törlési kérelem anyagi jogalapjait (jelen esetben a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját) nem szükséges vizsgálni, és a kérelmet el kell utasítani. Ugyanakkor, ha a korábbi védjegy jogosultja sikeresen igazolja a tényleges használatot, akkor az anyagi jogalapot is meg kell vizsgálni. Ez a joghatása a szóban forgó határozatoknak, amelyeket a Törvényszék a mobile.de európai uniós védjegyeinek árujegyzékében szereplő szolgáltatások egy részére, nevezetesen a „járművekkel összefüggésben történő reklámozásra” irányuló szolgáltatásokra vonatkozóan hatályában fenntartott.²⁵

37. Értelmezésem szerint a Törvényszék, amikor a tényleges használat kérdését „előzetes kérdésnek” minősítette, egyszerűen annyit mondott ki, hogy ezt a kérdést a törlési eljárásban az értékelés elején kell vizsgálni.

38. A 207/2009 rendelet 57. cikke (2) bekezdésének és 76. cikke (2) bekezdésének, valamint a végrehajtási rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének és 40. szabálya (6) bekezdésének együttes értelmezését illetően a hatodik fellebbezési jogalap második és harmadik része között van némi átfedés. A felvetett kérdések lényegében a bizonyítékoknak az EUIPO által meghatározott határidőt követően történő benyújtására vonatkoznak.

39. Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a fellebbezési tanácsokat főszabály szerint nem kötik a Hivatalon belül első fokon meghatározott határidők, és a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörüknél fogva határidőn túl is befogadhatják a bizonyítékokat, feltéve, hogy a mérlegelési jogkört objektíven és indokolással gyakorolják. A Bíróság kimondta, hogy ha az érintett védjegy használatát semmilyen módon nem bizonyították a Hivatal által előírt határidőn belül, ez utóbbi hivatalból elutasítja a felszólalást. Ezzel szemben, ha nyújtottak be bizonyítékokat a Hivatal által előírt határidőn belül, kiegészítő bizonyítékok továbbra is előterjeszthetők.²⁶

40. Így mint megalapozatlant el kell utasítani a mobile.de kifogásának második részét, amely szerint a tényleges használat igazolására szolgáló, határidőn túl benyújtott bizonyítékot nem lehet elfogadni, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az EUIPO mérlegelési jogkörrel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a kiegészítő bizonyítékot figyelembe veszi-e, vagy sem.²⁷

23 2013. július 18-i ítélet, New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 24. pont.

24 Lásd a (10) preambulumbekendést.

25 Lásd a fenti 17. pontot.

26 2016. július 21-i ítélet, EUIPO kontra Grau Ferrer ítélet, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 26. pont. A Bíróság az említett ügyben megerősítette, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör nem terjed ki az új bizonyítékokra, vagyis azokra az esetekre, amikor az EUIPO által meghatározott határidőn belül nem terjesztettek elő semmiféle bizonyítékot (lásd a 27. pontot).

27 Lásd a közelmúltból: 2017. május 4-i Comercializadora Eloro kontra EUIPO ítélet, C-71/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:345, 55–59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

41. Véleményem szerint a hatodik jogalap harmadik része a Törvényszék ítéletének téves értelmezésén alapul. A Törvényszék odáig nem ment el, hogy ehelyütt kimondta volna, hogy ha a fellebbezési tanács valamely ügyet a 207/2009 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján új eljárásra visszautal, a törlési osztály, amelyhez az ügyet visszautalta, dönthet úgy, hogy figyelembe veszi a kiegészítő bizonyítékot a 35. osztályban szereplő a „járművekkel összefüggésben történő reklámozás” körébe *nem* tartozó szolgáltatások, valamint a 42. osztályba tartozó szolgáltatások tényleges használatát illetően.

42. Ugyanakkor a mobile.de fellebbezése felvet egy új jogkérdést, amennyiben a 207/2009 rendelet 64. cikke (2) bekezdésének szövege, amely kimondja, hogy „[...] a szervezeti egység – azonos tényállás esetén – a fellebbezési tanács határozatának alapjául szolgáló jogértelmezéshez kötve van”, nem egyértelmű. Ha a fellebbezési tanács valamely ügyet új eljárásra visszautal, a Hivatal releváns szervezeti egysége rendelkezik-e mérlegelési jogkörrel arra, hogy elfogadjon és megvizsgáljon olyan kérdésre vonatkozó kiegészítő bizonyítékot, amelyre vonatkozóan a fellebbezési tanács már döntést hozott?

43. Ez egy általános érvényű kérdés, mivel a 207/2009 rendelet rendszerén keresztül horizontálisan, az általa szabályozott összes eljárásra alkalmazandó.²⁸

44. A fellebbezés elbírálását illetően a 64. cikk (1) bekezdését úgy értelmezem, mint amely arra a helyzetre utal, amikor a fellebbezési tanács a 76. cikk (2) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörét úgy gyakorolja, hogy a kiegészítő bizonyítékokat jelen Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban figyelembe veszi. Amennyiben a fellebbezési tanács az említett bizonyíték alapján végleges ténymegállapítást tesz, és a szóban forgó ügyet a 64. cikk (2) bekezdése szerint visszautalja az EUIPO releváns szervezeti egységéhez, az említett szervezeti egységet köti a fellebbezési tanács által a fellebbezési eljárásban hozott döntés. Ekkor az említett szervezeti egység nem értékelheti azt a kiegészítő bizonyítékot, amelyet valamelyik fél egy olyan ügyben terjesztett elő, amelyre vonatkozóan fellebbezési eljárásban végleges döntést hoztak. A mobile.de esetében a fellebbezési tanács határozatát a 207/2009 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése szempontjából nem lehetett újabb eljárásnak alávetni, a tekintetben, hogy az a 35. osztály „járművekkel összefüggésben történő reklámozásra” vonatkozó szolgáltatásaira vagy a 42. osztály szolgáltatásaira vonatkozott. Ezért az említett ügyekre vonatkozóan a fellebbezési tanácsnak az új eljárásra történő utalásról szóló határozatát követően nem lehetett kiegészítő bizonyítékokat terjeszteni a törlési osztály elé.

45. Ugyanakkor azon kérdést illetően, hogy az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a „járművekkel összefüggésben történő reklámozásra” vonatkozó szolgáltatásokat illetően fennállt-e összetéveszthetőség, a törlési osztály ezt a kérdést a 207/2009 rendelet és a végrehajtási rendelet szabályaival összhangban köteles volt megvizsgálni. Ez nem olyan kérdés volt, amelyet a fellebbezési tanács megvizsgált, és amelyre vonatkozóan nem hoztak végleges döntést. E vizsgálathoz hozzátartozott a 76. cikk (2) bekezdése által biztosított mérlegelési jogkör gyakorlása is. Számomra úgy tűnik, hogy a 64. cikk (2) bekezdésének szövege éppen erre a helyzetre vonatkozik.

46. Hangsúlyozom azonban, hogy a jogszabály rendszerével összeegyeztethetetlen lenne, ha a 207/2009 rendelet 64. cikkének (2) bekezdését és 76. cikkének (2) bekezdését úgy értelmeznénk, hogy az lehetővé teszi a Hivatal szervezeti egységeinek, hogy figyelembe vegyék a kiegészítő bizonyítékokat, ha a fellebbezési tanács ténymegállapításokat tett, és végleges döntést hozott. Helytelen lenne az „azonos tényállás esetén” szavakat úgy értelmezni, miszerint kiegészítő bizonyítékokat lehet benyújtani, és ezért a tényállás a 64. cikk (2) bekezdése értelmében nem azonos. Ez túlmutatna a 76. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek célján. Veszélyeztetné a 207/2009 rendeletnek a fellebbezési eljárást szabályozó VII. címét. A fellebbezési tanácsok határozatait jogilag bizonytalanná tenné minden olyan esetben,

²⁸ Az eljárások körébe tartozik a felszólalási eljárás, a megszűnés megállapítása iránti eljárás, valamint a törlési eljárás, lásd: 2016. július 21-i ítélet, EUIPO kontra Grau Ferrer ítélet, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 27. pont.

amikor valamely határozatot új eljárásra utalnak vissza. Ezen értelmezés aláaknázná a 207/2009 rendelet által létrehozott igazságszolgáltatási rendszert. Ezenfelül egy ilyen vélemény összeegyeztethetetlen lenne a 207/2009 rendelet gyakorlati céljával, amely az európai uniós védjegy védelme.²⁹ Végezetül, összeegyeztethetetlen lenne a jogbiztonság elvével.

47. Következésképpen a hatodik fellebbezési jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A költségekről

48. A Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke alapján a költségekről az eljárást befejező ítéletben kell határozni.

Végkövetkeztetések

49. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

- a hatodik fellebbezési jogalapot, mint megalapozatlant, utasítsa el; valamint
- a jelen eljárás befejezésekor a Bíróság eljárási szabályzatának megfelelően rendelkezzen a költségekről.

²⁹ 2017. április 5-i EUIPO kontra Szajner ítélet, C-598/14 P, EU:C:2017:265, 39. pont.